

[Menning Philipsen.]

ninger dertil, og dem synes jeg for så vidt jeg skal lade være med at gentage.

Jeg vil godt sige om lovforslaget om boligfællesskaber, at jeg opfatter det som en afværgelovgivning imod etableringen af anpartslejligheder i det omfang, man efter en tidligere højesteretsdom ville have en mulighed for at etablere i et større omfang, end det måtte anses for ønskeligt. Det er den ene ting.

Til gengæld vil jeg nok hævde, at når det drejer sig om etableringen af ejerlejligheder, således som det er formuleret i dette lovforslag, så er der en angivelig hensigt om at forsøge på at få en del af det private udlejningsbyggeri etableret som andelsboligforeninger, og dette sigte, denne hensigt, er i sig selv rigtig. Jeg har bare en til vished grænsende fornemmelse af, at her nok mere er tale om en narresut, men det skal ikke afholde mig fra at sige, at jeg mener, hensigten i sig selv er rigtig.

Når det er sagt, så må det måske være mig tilladt at sige til hr. Brixtofte, som jeg lyttede til med særdeles interesse, når han — jeg tror, han udtrykte det på den måde — sagde, at venstre ønsker, at flest muligt skal eje deres egen bolig, at det har venstre for det første ikke patent på. Det mener jeg også at andre partier vil. Men når det siges af hr. Brixtofte, med alle de artikler, som han har skrevet i dagbladene, og med den måde, hvorpå han f. eks. har formuleret sit forslag om etablering af ejerlejligheder i det almennyttige byggeri, så er det noget helt, helt andet end det, som vi andre forstår ved, at flest muligt, den størst mulige del af befolkningen, skulle eje deres egen bolig. Så er det jo ganske enkelt udtryk for en opfattelse af, at den, der har råd, han kan købe sin bolig, og den, der ikke har råd, ham må en vis mand have lov til at tage — den mand, hvis navn jeg ikke har lov til at nævne her fra folketingets talerstol.

Det er for så vidt det, der ligger i hele venstres terminologi, når man taler om, at flest muligt skal eje deres egen bolig. Jeg kan se, at hr. Brixtofte ryster på sit utvivlsomt kloge hoved. Jeg må måske sige til ham, at det bliver ikke klogere af fortsat at blive rystet på. Det ændrer intet ved indholdet af den måde, hvorpå hr. Brixtofte i hvert fald har prøvet at formulere en bolig-

politik eller mangel på boligpolitik fra partiet venstres side, Danmarks liberale parti tror jeg oven i købet det kalder sig desforuden.

Fru Kirsten Jacobsen sagde, at socialdemokratiet har vundet, og det er her, jeg ligesom sammen med, jeg har måske lov til at sige mine to kammerater fra det kommunistiske parti og fra venstresocialisterne, skulle kunne være modvægten til fru Kirsten Jacobsens opfattelse af, hvem der har vundet. Det kan da godt være, socialdemokratiet har vundet, hvis dette forlig er et udtryk for socialdemokratiets holdning. Det kunne da være meget, meget interessant at høre fra den socialdemokratiske ordfører, om dette forlig virkelig er udtryk for, eller at man i socialdemokratiet selv føler, at man har vundet noget i dette såkaldte miniboligforlig. Hvis man har det, så synes jeg da ganske enkelt, man kunne sige det.

Jeg har til gengæld en til vished grænsende fornemmelse af, at befolkningen har tabt, i hvert fald det store flertal af befolkningen, som med lys og lygte leder efter en bolig til en nogenlunde anstændig pris. Det er dem, der har tabt, for bag det tågeslør, som man jo prøver på at lægge om dette her miniboligforlig, ligger der jo én ganske klar ting, og det er dette, at nu vil man opleve lejligheder solgt på ejerlejlighedsmarkedet til en pris, der ligger 5-6 gange over det, de normalt ville kunne sælges til, hvis man solgte en hel udlejningsejendom som udlejningsejendom. Det er jo sandheden. Ja men det nytter stadig væk ikke noget, at hr. Knud Damgaard ryster på hovedet, for det bliver det heller ikke klogere af. Det er jo sådan, at denne forening for ejerlejligheder, som eksisterer, mere end én gang i folketingets boligudvalg ganske klart og udtrykkeligt har fortalt os i folketingets boligudvalg, at når man sælger en etageejendom som ejerlejligheder, så sælges den til nogle helt, helt andre priser end dem, man kender, hvis ejendommen blev solgt som en hel ejendom.

Det er derfor, jeg hævder, at befolkningen har tabt. Og så kan det godt være, at fru Kirsten Jacobsen har ret i, at socialdemokratiet har vundet, men i hvert fald har befolkningen tabt i denne sammenhæng, når det drejer sig om denne lov om ejerlejligheder.

Må jeg gøre et par bemærkninger yderli-